

אֶלֶף וָאָדָם
Leviticus

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi

©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>. This book includes the following texts:

- Miqra According to the Masora
  - License: CC-BY-SA
  - Source: https://he.wikisource.org/wiki/מסורת_מקרא
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Tjaj
  - License: CC-BY-SA
  - Source: https://he.wikisource.org/wiki/תרגום_אונקלוס
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
  - License: CC-BY

All these texts were retrieved from Sefaria. It was typeset and formatted using L^AT_EX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from <https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download> and the EB Garamond font by Georg Duffner from <http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html>. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

154	..... מוֹד לְמַעַל מִלְּפָנֵי
152	..... מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
149	..... מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
145	..... מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
143	..... מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
141	..... מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
141	מִלְּפָנֵי
139	לְמַעַל מִלְּפָנֵי
139	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי לְמַעַל מִלְּפָנֵי
124	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
115	לְמַעַל מִלְּפָנֵי
95	לְמַעַל מִלְּפָנֵי
84	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
71	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
59	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
48	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
34	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
19	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
1	מִלְּפָנֵי מִלְּפָנֵי
vi	Usage Guide
v	Introduction

סִגְלָה דִּלְכָּה

181	מבוא
178	מבוא למבוא
176	מבוא למבוא
174	מבוא למבוא
172	מבוא למבוא
169	מבוא למבוא
168	מבוא למבוא
166	מבוא למבוא
163	מבוא למבוא
163	מבוא למבוא
161	מבוא למבוא
159	מבוא למבוא
157	מבוא למבוא
156	מבוא למבוא

Introduction

This humash is intended primarily for learning *Shnayim Mikra veEchad Targum*, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the “Targum”—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minhâ readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the *Mikra al pi Masorah* project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yeminite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the 1917 JPS translation, and text of Rashi is from the Metsudah edition. All these texts were retrieved from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebal. Information on which special *Maftir* and *Haftarot* can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from *Mikra al pi Masorah*.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the *Mikra al pi Masorah* project, or notes in *Minhat Shai*. The *Mikra al pi Masorah* project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum. *Paseq* is indicated with a vertical bar with a space on both sides, but the line indicating a *munah legarmei* has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. ׀ and ׀׀׀ indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a ׀ or ׀ in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhativ instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the kativ.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

(8) אַל תִּשְׂרֹף אֶת־הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר־עָלָיו לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־זֶה הוּא הַשָּׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃

(9) וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

(10) וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

(11) וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

(12) וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן׃

וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְדּוּתֶיךָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

And he shall present of the sacrifice of peace-offerings an offering made by fire unto the LORD: the fat that covereth the inwards, and all the fat that is upon the inwards,

And he shall lay his hand upon the head of his offering, and kill it at the door of the tent of meetings; and Aaron's sons the priests shall dash the blood against the altar round about.

And if his offering be a sacrifice of peace-offerings: if he offer of the herd, whether male or female, he shall offer it without blemish before the LORD.

And the priest shall make the memorial-part of it smoke, even of the groats thereof, and of the oil thereof, with all the frankincense thereof; it is an offering made by fire unto the LORD.

And thou shalt put oil upon it, and lay frankincense thereon; it is a meal-offering.

And if thou bring a meal-offering of first-fruits unto the LORD, thou shalt bring for the meal-offering of thy first-fruits corn in the ear parched with fire, even groats of the fresh ear.

- (6) ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 (8) ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 (4) ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 (9) ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 אֵלֶּיךָ: ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):
 (4) ַּבְּזֵיתִי וְהִנֵּחַ אֶת־הַזֶּהֶב־וְהַחֹהֶב־עַל־הַבִּצְלוֹתֶיךָ (אַדְוָה־וְ):

- 10 and the two kidneys, and the fat that is upon them, which is by the loins, and the lobe above the liver, which he shall take away by the kidneys.
- 9 And he shall present of the sacrifice of peace-offerings an offering made by fire unto the LORD: the fat thereof, the fat tail entire, which he shall take away hard by the rump-bone; and the fat that covereth the inwards, and all the fat that is upon the inwards,
- 8 And he shall lay his hand upon the head of his offering, and kill it before the tent of meeting; and Aaron's sons shall dash the blood thereof against the altar round about.
- 7 If he bring a lamb for his offering, then shall he present it before the LORD.
- 6 And if his offering for a sacrifice of peace-offerings unto the LORD be of the flock, male or female, he shall offer it without blemish.
- 5 And Aaron's sons shall make it smoke on the altar upon the burnt-offering, which is upon the wood that is on the fire; it is an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
- 4 and the two kidneys, and the fat that is on them, which is by the loins, and the lobe above the liver, which he shall take away hard by the kidneys.

[illegible]

And the priest shall put on his linen garment, and his linen breeches shall he put upon his flesh; and he shall rake up the ashes whereto the fire hath consumed the burnt-offering on the altar, and he shall put them beside the altar.

14 On a gridle it shall be made with
oil; when it is soaked, thou shalt
bring it in; in broken pieces shalt
thou offer the meal-offering for a
sweet savour unto the LORD.

15 And the anointed priest that shall
be in his stead from among his sons
shall offer it; it is a due for ever; it
shall be wholly made to smoke unto
the LORD.

16 And every meal-offering of the
priest shall be wholly made to
smoke; it shall not be eaten.

17 And the LORD spoke unto Moses,
saying:

18 Speak unto Aaron and to his sons,
saying: This is the law of the
sin-offering: in the place where the
burnt-offering is killed shall the
sin-offering be killed before the
LORD; it is most holy.

19 The priest that offereth it for sin
shall eat it; in a holy place shall it be
eaten, in the court of the tent of
meeting.

20 Whatsoever shall touch the flesh
thereof shall be holy; and when
there is sprinkled of the blood
thereof upon any garment, thou
shalt wash that whereon it was
sprinkled in a holy place.

15 And the anointed priest that shall
be in his stead from among his sons
shall offer it; it is a due for ever; it
shall be wholly made to smoke unto
the LORD.
16 And every meal-offering of the
priest shall be wholly made to
smoke; it shall not be eaten.
17 And the LORD spoke unto Moses,
saying:

18
Speak unto Aaron and to his sons,
saying: This is the law of the
sin-offering: in the place where the
burnt-offering is killed shall the
sin-offering be killed before the
LORD; it is most holy.

19 The priest that offereth it for sin shall eat it; in a holy place shall it be eaten, in the court of the tent of meeting.

20 Whatsoever shall touch the flesh thereof shall be holy; and when there is sprinkled of the blood thereof upon any garment, thou shalt wash that whereon it was sprinkled in a holy place.

ላቢሮ፡ ለጌላ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

(8) ለጌላ ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

(7) ለጌላ ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

(1) ለጌላ ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

(82) ለጌላ ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

ምግብ ላቢሮ፡

(22) ለጌላ ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

(12) ለጌላ ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

ምግብ ላቢሮ፡ ያደገው ምግብ ይገባል፡ ይባላል፡ ይባላል፡ ይባላል፡

5	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	And the priest shall make them smoke upon the altar for an offering made by fire unto the LORD; it is a guilt-offering.
4	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	And the two kidneys, and the fat that is on them, which is by the loins, and the lobe above the liver, which he shall take away by the kidneys.
3	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	And he shall offer of it all the fat thereof; the fat tail, and the fat that covereth the inwards,
2	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	In the place where they kill the burnt-offering shall they kill the guilt-offering; and the blood thereof shall be dashed against the altar round about.
23	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	And no sin-offering, whereof any of the blood is brought into the tent of meeting to make atonement in the holy place, shall be eaten; it shall be burnt with fire.
22	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	Every male among the priests may eat thereof; it is most holy.
21	እነዚህ ስጦታዎች፡	እነዚህ ስጦታዎች፡	But the earthen vessel wherein it is sodden shall be broken; and if it be sodden in a brazen vessel, it shall be scoured, and rinsed in water.

ፎካል ፎካል ፎካል

6 Every male among the priests may eat thereof; it shall be eaten in a holy place; it is most holy.

13) With cakes of leavened bread he shall present his offering with the sacrifice of his peace-offerings for thanksgiving.
 14) And of it he shall present one out of each offering for a gift unto the LORD; it shall be the priest's that dasheth the blood of the peace-offerings against the altar.
 15) And the flesh of the sacrifice of his peace-offerings for thanksgiving shall be eaten on the day of his offering; he shall not leave any of it until the morning.
 16) But if the sacrifice of his offering be a vow, or a freewill-offering, it shall be eaten on the day that he offereth his sacrifice; and on the morrow that which remaineth of it may be eaten.
 17) But that which remaineth of the flesh of the sacrifice on the third day shall be burnt with fire.

17	אֲכָלָהּ בַּיּוֹם אֲשֶׁר יִזְבֹּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	But that which remaineth of the flesh of the sacrifice on the third day shall be burnt with fire.
16	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	But if the sacrifice of his offering be a vow, or a freewill-offering, it shall be eaten on the day that he offereth his sacrifice; and on the morrow that which remaineth of it may be eaten.
15	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	And the flesh of the sacrifice of his peace-offerings for thanksgiving shall be eaten on the day of his offering; he shall not leave any of it until the morning.
14	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	And of it he shall present one out of each offering for a gift unto the LORD; it shall be the priest's that dasheth the blood of the peace-offerings against the altar.
13	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ וְהַיּוֹם הַהוּא יִשְׂאֵל אֶת־הַלֵּחַ	With cakes of leavened bread he shall present his offering with the sacrifice of his peace-offerings for thanksgiving.

And if any of the flesh of the
sacrifice of his peace-offerings be at
all eaten on the third day, it shall no
be accepted, neither shall it be
imputed unto him that offereth it; it
shall be an abhorred thing; and the
soul that eateth of it shall bear his
iniquity.

24 And the fat of that which dieth of
itself, and the fat of that which is
torn of beasts, may be used for any
other service; but ye shall in no wise
eat of it.

(37) לֶחֱבֹשׁ אֶת־הַיָּדַיִם וְאֶת־הַלְּבָבִים:

(34) וְהָיָה לְכָל־אִישׁ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם:

וְהָיָה לְכָל־אִישׁ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:

(33) וְהָיָה לְכָל־אִישׁ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם:

(32) וְהָיָה לְכָל־אִישׁ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם:

(31) וְהָיָה לְכָל־אִישׁ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:

(30) וְהָיָה לְכָל־אִישׁ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם:

This is the law of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the consecration-offering, and of the sacrifice of peace-offerings;

which the LORD commanded to be given them of the children of Israel, in the day that they were anointed. It is a due for ever throughout their generations.

This is the consecrated portion of Aaron, and the consecrated portion of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when they were presented to minister unto the LORD in the priest's office;

For the breast of waving and the thigh of heaving have I taken of the children of Israel out of their sacrifices of peace-offerings, and have given them unto Aaron the priest and unto his sons as a due for ever from the children of Israel.

He among the sons of Aaron, that offereth the blood of the peace-offerings, and the fat, shall have the right thigh for a portion.

And the right thigh shall ye give unto the priest for a heave-offering out of your sacrifices of peace-offerings.

And the priest shall make the fat smoke upon the altar; but the breast shall be Aaron's and his sons'.

(20) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

(5) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

(8) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

(20) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

8 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

8 And he placed the breastplate upon him; and in the breastplate he put the Urim and the Thummim.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

7 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

7 And he put upon him the tunic, and girded him with the girdle, and clothed him with the robe, and put the ephod upon him, and he girded of the ephod, and bound it unto him with the skillfully woven band him therewith.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

6 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

6 And Moses brought Aaron and his sons, and washed them with water.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

5 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

5 And Moses said unto the congregation: 'This is the thing which the LORD hath commanded to be done.'

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

4 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

4 And Moses did as the LORD commanded him; and the congregation was assembled at the door of the tent of meeting.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

3 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

3 and assemble thou all the congregation at the door of the tent of meeting.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

2 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

2 'Take Aaron and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the bullock of the sin-offering, and the two rams, and the basket of unleavened bread;

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

1 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

1 And the LORD spoke unto Moses, saying:

(5) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל:

38 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל: וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל:

38 which the LORD commanded Moses in mount Sinai, in the day that he commanded the children of Israel to present their offerings unto the LORD, in the wilderness of Sinai.

וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם (22)
וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם (19)

- 16 And he took all the fat that was upon the inward, and the lobe of the liver, and the two kidneys, and their fat, and Moses made it smoke upon the altar.
- 17 But the bullock, and its skin, and its flesh, and its dung, were burnt with fire without the camp; as the LORD commanded Moses.
- 18 And the ram of the burnt-offering was presented; and Aaron and his sons laid their hands upon the head of the ram.
- 19 And when it was killed, Moses dashed the blood against the altar round about.
- 20 And when the ram was cut into its pieces, Moses made the head, and the pieces, and the suet smoke.
- 21 And when the inward and the legs were washed with water, Moses made the whole ram smoke upon the altar; it was a burnt-offering for a sweet savour; it was an offering made by fire unto the LORD; as the LORD commanded Moses.
- 22 And the other ram was presented, and Aaron and his sons laid their hands upon the head of the ram.
- 23 And when it was slain, Moses took of the blood thereof, and put it upon the tip of Aaron's right ear, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot.
- 16 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
17 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
18 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
19 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
20 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
21 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
22 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם
23 וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם וְהָיָה בְּיוֹם הַדִּבְרֹתָיִם הַהֵם

[illegible]

The Haftarah is Jeremiah 7:21 – 8:3. On Shabbat Parah, read Mafkir and Haftara on page 172. On the Shabbat Haftara are on page 168. On Shabbat Parah, read Mafkir and Haftara on page 172. On the Shabbat before Pesah, read the Haftara on page 181.

<p>IX And it came to pass on the eighth day, that Moses called Aaron and his sons, and the elders of Israel;</p>	<p>וַתִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל אֶתְרֵי אֲרֹנָה וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל</p>	<p>2 and he said unto Aaron: 'Take thee a bull-calf for a sin-offering, and a ram for a burnt-offering, without blemish, and offer them before the LORD.</p>	<p>3 And unto the children of Israel thou shalt speak, saying: 'Take ye a he-goat for a sin-offering; and a calf and a lamb, both of the first year, without blemish, for a burnt-offering;</p>	<p>4 and an ox and a ram for peace-offerings, to sacrifice before the LORD; and a meal-offering mingled with oil; for to-day the LORD appeareth unto you.'</p>	<p>5 And they brought that which Moses commanded before the tent of meeting; and all the congregation drew near and stood before the LORD.</p>	<p>6 And Moses said: 'This is the thing which the LORD commanded that ye should do; that the glory of the LORD may appear unto you.'</p>	<p>7 And Moses said unto Aaron: 'Draw near unto the altar, and offer thy sin-offering; and thy burnt-offering, and make atonement for thyself, and for the people; and present the offering of the people, and make atonement for them; as the LORD commanded.'</p>
--	---	--	---	--	--	--	---

- (7) וַתִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל אֶתְרֵי אֲרֹנָה, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
(4) וַתִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל אֶתְרֵי אֲרֹנָה, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
(2) וַתִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל אֶתְרֵי אֲרֹנָה, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
(1) וַתִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל אֶתְרֵי אֲרֹנָה, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

16 And the burnt-offering was presented; and he offered it according to the ordinance.

15 And the people's offering was presented; and he took the goat of the sin-offering which was for the people, and slew it, and offered it for sin, as the first.

14 And he washed the inwards and the legs, and made them smoke upon the burnt-offering on the altar.

13 And they delivered the
burnt-offering unto him, piece by
piece, and the head; and he made
them smoke upon the altar.

12 And he slew the burnt-offering; and Aaron's sons delivered unto him the blood, and he dashed it against the altar round about.

And the flesh and the skin were
II
burnt with fire without the camp.

10 But the fat, and the kidneys, and the
lobe of the liver of the sin-offering,
he made smoke upon the altar; as
the LORD commanded Moses.

6 And the sons of Aaron presented the blood unto him; and he dipped his finger in the blood, and put it upon the horns of the altar, and poured out the blood at the base of the altar.

8 So Aaron drew near unto the altar, and slew the calf of the sin-offering, which was for himself.

(10) : (א) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

(11) : (ב) וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

(12) : (ג) וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

(13) : (ד) וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

(14) : (ה) וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

(15) : (ו) וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

and that ye may teach the children of Israel all the statutes which the Lord hath spoken unto them by the hand of Moses;

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

And that ye may put difference between the holy and the common, and between the unclean and the clean;

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

'Drink no wine nor strong drink, thou, nor thy sons with thee, when ye go into the tent of meeting, that ye die not; it shall be a statute forever throughout your generations.

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

8 And the Lord spoke unto Aaron, saying:

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

And ye shall not go out from the door of the tent of meeting, lest ye die; for the anointing oil of the Lord is upon you.' And they did according to the word of Moses.

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

And Moses said unto Aaron, and unto Eleazar and unto Ithamar, his sons: 'Let not the hair of your heads go loose, neither rend your clothes, that ye die not, and that He be not wroth with all the congregation; but let your brethren, the whole house of Israel, bewail the burning which the Lord hath kindled.

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

5 So they drew near, and carried them in their tunics out of the camp, as Moses had said.

וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

§ I

1. ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ
 2. ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ
 3. ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ
 4. ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ ሲገኝ

§ I

14

ወደፊት ለሚመጡ ሰዎች ለሚገኝ፡
 ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው
 ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው
 ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው
 ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው
 ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው ለሚገኝ ሰው

141

ξ ι

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ
 اٰلِهِٖ الطَّيِّبِيْنَ وَطَهِّرْ

xi

८६५

[illegible]

12

אֲשֶׁר־יִשְׁחָטוּ: וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

(11) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

(12) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

(13) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

(6) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

(7) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

(8) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב (וְיִשְׁחָטוּ) וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

12 Whatsoever hath no fins nor scales in the waters, that is a detestable thing unto you.

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

11 and they shall be a detestable thing unto you; ye shall not eat of their flesh, and their carcasses ye shall have in detestation.

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

10 And all that have not fins and scales in the seas, and in the rivers, of all that swarm in the waters, and of all the living creatures that are in the waters, they are a detestable thing unto you,

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

9 These may ye eat of all that are in the waters: whatsoever hath fins and scales in the waters, in the seas, and in the rivers, them may ye eat.

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

8 Of their flesh ye shall not eat, and their carcasses ye shall not touch; they are unclean unto you.

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

7 And the swine, because he parteth the hoof, and is cloven-footed, but cheweth not the cud, he is unclean unto you.

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

וְהָיָה לָהֶם לְבָשָׂר וְלָחֵלֶב:

6 And the hare, because she cheweth the cud but parteth not the hoof, she is unclean unto you

ዓመ ለሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

(34) ስላለ ሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

(35) ስላለ ሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

(36) ስላለ ሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

(37) ስላለ ሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

(38) ስላለ ሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

(39) ስላለ ሰላም ስላለ ዓመረ፣ ዓመ ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡ ያለው ሆኖ ለሰላም ዓመረ ያለው ሆኖ፡

- 43 Ye shall not make yourselves
make yourselves unclean with them,
that swarmeth, neither shall ye
deceivable with any swarming thing
that ye should be defiled thereby.
- 42 Whatsoever goeth upon the belly,
and whatsoever goeth upon all
fours, or whatsoever hath many feet,
even all swarming things that swarm
upon the earth, them ye shall not
eat; for they are a detestable thing.
- 41 And every swarming thing that
swarmeth upon the earth is a
detestable thing; it shall not be
eaten.
- 40 And he that eateth of the carcass of
it shall wash his clothes, and be
unclean until the even; he also that
beareth the carcass of it shall wash
his clothes, and be unclean until the
even.
- 39 And if any beast, of which ye may
eat, die, he that toucheth the carcass
thereof shall be unclean until the
even.

(5) אֵלֶּיךָ יָשׁוּבִים מִכָּל־הַמִּדְּבָרִים הָאֵלֶּים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְחוּ בְּכָל־הַיּוֹם הַזֶּה וְיֵדְעוּ כִּי־אֵלֵינוּ יָשׁוּבָה׃

(6) וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

(7) וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

(8) וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

(9) וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

(10) וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

וְהָיָה לְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה וְהָיָה לָּהּ מִדְּבַר־זֶה׃

And the priest shall look on him the seventh day; and, behold, if the plague stay in its appearance, and then the priest shall shut him up more. And if the bright spot be white in the skin of his flesh, and the appearance thereof be not deeper than the skin, and the hair thereof be not turned white, then the priest shall shut him up him that hath the plague seven days. And the priest shall look upon the plague in the skin of the flesh; and if the hair in the plague be turned white, and the appearance of the plague be deeper than the skin of his flesh, it is the plague of leprosy; and the priest shall look on him, and pronounce him unclean. When a man shall have in the skin of his flesh a rising, or a scab, or a bright spot, and it become in the skin of his flesh the plague of leprosy, then he shall be brought unto Aaron the priest, or unto one of his sons the priests. And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron, saying:

(21) ԵԼՆԱԹԱ՝ ԲՆԳՄԵՆԵԼ ԵՐԶԱՆ: ՀԵՇ ԵԼՆԱԹԱ ԽԱՆ ԵԼԵՒԻ՝ ԵԼԱ ԶԵՆԱԻ ՄԱՄԼ ԱԳԱՆԱՆ:

ԱԳԱՆԶ ԿԵՐՄԱՆ ԱԳԱՆ ԳՈՎԱՐԱՐ:

(11) ՔԼՏԱ ԵԼՄԵՍ ԵՆ՝ ԱՐԵ ՄԵՐԱ ԱԳ ՄԱՍ ԱԳԱՆ՝ ԿԵԼԵՐԱ ՈՒ ԵԼԳԱ ԵԼԱԳԱՆԱՐԱՐԱՆ ԿԵՐՄԱՆ ԿԵՐՄԱՆ՝ ԲՆԳ ՄԱՄԵԼ ԱԳԱՆ ԵՐԳ ՄԵՐ ՀԵ՛Ի՝ ԳՅԵ ՄԵՐ ԵՐԳ ԿԵՐՄԱՆ ԱԳԱՆ ԳՐԳ ՄԱՄԵ՝ ԳՅ ԵՐԶ ԱՐԱԳԱՆ ԿԵԼԵՐԱՆԱՆԱՆ ԱԳ ՄԱՆԱՆ ԱԿԱԳԱՆ:

(01) ԵԼԵՒԱՆ՝ ՄԵՐԱՆԱՆ ԵՐԴԱՆ՝ ՄԵՐԱՆԱՆ ԱԼԶՆԱՆ ԵՐԵՆԱՆ ՄԱՄԵԼ ԱՐԱԳԱՆ ԵՐԱ ԳՅ ԱԳ ՄԱՆԱՆ ԱԿԱԳԱՆ՝ ՄԵՐ ՀԵ՛Ի ԵՐԳ ԱԳԱՆ՝ ԱՐԱԳԱՆ ԱԳԱՆ: ՔԼՏԱ՝ ՀՄԱՆ ԵԼԵՐԱՆ՝ ԵՐԱ ՀՄԱՆԱՆ:

(8) ԿԵԼՆԱՆ ԵԼԵՒԻ՝ ԱՐԱԳԱՆԱՆ ԱԳ ԱԿԱԳԱՆ՝ ԱԼԻԼ ԶՅԵՐԱՆ ԱՐԱԳԱՆԱՆ ԶԵԼԵՆԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԱԳԱՆԱՆ: ՔԼՏԱ ԵՒԱՆ՝ ԱԳԱՆ ԱԼԻԼ ԶԵԼԵՆԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԱԳԱՆ՝ ԶԵՐԱՆ ԱՐԱԳԱՆ:

(9) ԵԼԵՒ՝ ԱՐԱԳԱՆ ԱԳԱՆ՝ ԱԳ ՄԵՐ ԱՐԱԳԱՆԱՆ ԳՅ ՄԱՍ ԱԳԱՆ: ԵԼԵՐԱՆ՝ ՄԵՐ ԱՐԱԳԱՆ: ԵԼԵՐԱՆ ԵԼԵՒԱՆ ԿԵԼՆԱՆ:

ՀԵՇ-ԵԼՆԱՆ ԽԱՆ ԵԼԵՒԻ:
ԽԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼԱ-ԵԼԵՒԱՆ
ԵԼԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ՆԱ ԵԼ-
ԵԼԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ:
ԵԼՆԱՆ ԵԼԵՒԻ ՀԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԵԼ
ԵԼՆԱՆ ԵԼԵՐԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆ:
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ-ԵԼԵՒԻ:
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ: (Ե)
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

ԵԼԵՒԻ:
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

ԵԼՆԱՆ:
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ
ԵԼՆԱՆ ԵԼԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ ԵԼՆԱՆԱՆ

And if the leprosy break out abroad
in the skin, and the leprosy cover all
the skin of him that hath the plague
from his head even to his feet, as far
as appeareth to the priest;

it is an old leprosy in the skin of his
flesh, and the priest shall pronounce
him unclean; he shall not shut him
up; for he is unclean.

And the priest shall look, and
behold, if there be a white rising in
the skin, and it have turned the hair
white, and there be quick raw flesh
in the rising,

When the plague of leprosy is in a
man, then he shall be brought unto
the priest.

And the priest shall look, and
behold, if the scab be spread in the
skin, then the priest shall pronounce
him unclean: it is leprosy.

But if the scab spread abroad in the
skin, after that he hath shown
himself to the priest for his
cleansing, he shall show himself to
the priest again.

And the priest shall look on him
again the seventh day, and, behold,
if the plague be dim, and the plague
be not spread in the skin, then the
priest shall pronounce him clean: it
is a scab; and he shall wash his
clothes, and be clean.

But if the priest look on it, and, behold, there be no white hairs therein, and it be not lower than the skin, but be dim, then the priest shall shut him up seven days.

ငါး, ငါးဖုတ်:

(14) Երկու խմբերն էլ հաջողությամբ անցան 15-րդ փուլը՝ անհրաժեշտ էր հաղթել իրենց խմբի մեկին:

(88) **תַּלְמִיד׃** אֲנִי אֶלְמָדָה:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֶיךָ. (37)

forehead-bald; yet is he clean.

And if his hair be fallen off from the
41 front part of his head, he is

head, he is bald; yet is he clean.

39 then the priest shall look; and, behold, if the bright spots in the skin of their flesh be of a dull white, it is a reter, it hath broken out in the skin: he is clean.

38 And if a man or a woman have in
the skin of their flesh bright spots,
even white bright spots;

clean.

37 But if the scall stay in its appearance,
and black hair be grown up therein;
the scall is healed, he is clean; and
the priest shall pronounce him

36 then the priest shall look on him;
and, behold, if the scall be spread in
the skin, the priest shall not seek for
the yellow hair: he is unclean.

skin after his cleansing,

34 And in the seventh day the priest shall look on the scall; and, behold, if the scall be not spread in the skin, and the appearance thereof be not deeper than the skin, then the priest shall pronounce him clean; and he shall wash his clothes, and be clean.

၎င်းတို့သည် နေရာအနှံ့တွင် နေထိုင်ကြပြီး နေရာအနှံ့တွင် နေထိုင်ကြပြီး
 နေရာအနှံ့တွင် နေထိုင်ကြပြီး နေရာအနှံ့တွင် နေထိုင်ကြပြီး

<p> ပုဒ်မ: (၁) ဇော် ပုဒ်မ ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် </p>	<p> ပုဒ်မ: ဇော် ပုဒ်မ ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် ဇော် </p>
--	--

56 **አብሮ ስብረታ:** **ፎቶግራፍ ከሆነ ሲሆን:**
እኛ-ፍጡራ ፍጡራ ሆኖታ ፍጡራ እኛ ስላንላ ላሊ፣ ሲሆን

፪፻፲፯ ስጦታ፡
 ሆኖህ ስጦታ ጸሁ። ሆኖህ ስጦታ
 ፪፻፲፯ ስጦታ ጸሁ። ሆኖህ ስጦታ
 ፪፻፲፯ ስጦታ ጸሁ። ሆኖህ ስጦታ
 ፪፻፲፯ ስጦታ ጸሁ። ሆኖህ ስጦታ
 ፪፻፲፯ ስጦታ ጸሁ። ሆኖህ ስጦታ

84

47

46

45

44

43

42

וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

(55) וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

(56) וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

(57) וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

(58) וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

(59) וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים: וְהָיָה כִּי יִשָּׁחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ וְהָיָה עִשְׂתֵּי יָמִים:

- 54 And if the priest shall look, and behold, the plague be not spread in the garment, or in the warp, or in the woof, or in any thing of skin; then the priest shall command that they wash the thing wherein the plague is, and he shall shut it up seven days more.
- 53 And if the priest shall look, and behold, the plague be not spread in the garment, or in the warp, or in the woof, or in any thing of skin; then the priest shall command that they wash the thing wherein the plague is, and he shall shut it up seven days more.
- 52 And he shall burn the garment, or the warp, or the woof, whether it be of wool or of linen, or any thing of skin, wherein the plague is; for it is a malignant leprosy; it shall be burnt in the fire.
- 51 And he shall look on the plague on the seventh day: if the plague be spread in the garment, or in the warp, or in the woof, or in the skin, whatever service skin is used for, the plague is a malignant leprosy: it is unclean.
- 50 And the priest shall look upon the plague, and shut up that which hath the plague seven days.
- 49 If the plague be greenish or reddish in the garment, or in the skin, or in the warp, or in the woof, or in any thing of skin, it is the plague of leprosy, and shall be shown unto the priest.

And the LORD spoke unto Moses,
saying:

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו
(23) וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו
(21) וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו
(20) וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו

20	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And the priest shall offer the burnt-offering and the meal-offering upon the altar; and the priest shall make atonement for him, and he shall be clean.
21	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And if he be poor, and his means suffice not, then he shall take one the-lamb for a guilt-offering to be waved, to make atonement for him, and one tenth part of an ephah of fine flour mingled with oil for a meal-offering, and a log of oil;
22	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	and two turtle-doves, or two young pigeons, such as his means suffice for; and the one shall be a sin-offering, and the other a burnt-offering.
23	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And on the eighth day he shall bring them for his cleansing unto the priest, unto the door of the tent of meeting, before the LORD.
24	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And the priest shall take the lamb of the guilt-offering, and the log of oil, and the priest shall wave them for a wave-offering before the LORD.
25	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And he shall kill the lamb of the guilt-offering, and the priest shall take of the blood of the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot.
26	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And the priest shall pour of the oil into the palm of his own left hand.
27	וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם מִן הַבֶּטֶן וְהָיָה הַדָּם בְּיָדָיו	And the priest shall sprinkle with his right finger some of the oil that is in his left hand seven times before the LORD.

וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ

וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
(48) וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ

- 56 and for a rising, and for a scab, and for a bright spot;
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 55 and for the leprosy of a garment, and for a house;
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 54 This is the law for all manner of plague of leprosy, and for a scall;
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 53 But he shall let go the living bird out of the city into the open field, so shall he make atonement for the house; and it shall be clean.
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 52 And he shall cleanse the house with the blood of the bird, and with the running water, and with the living bird, and with the cedar-wood, and with the hyssop, and with the scarlet.
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 51 And he shall take the cedar-wood, and the hyssop, and the scarlet, and dip them in the blood of the slain bird, and in the running water, and sprinkle the house seven times.
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 50 And he shall kill one of the birds in an earthen vessel over running water.
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 49 And he shall take to cleanse the house two birds, and cedar-wood, and scarlet, and hyssop.
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ
- 48 And if the priest shall come in, and look, and behold, the plague hath not spread in the house, after the house was plucked; then the priest shall pronounce the house clean, because the plague is healed.
וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה כִּי יִשָּׁרֵץ בְּבֵיתוֹ

[illegible]

24 And he shall bathe his flesh in water
in a holy place and put on his other
vestments, and come forth, and
offer his burnt-offering and the
burnt-offering of the people, and
make atonement for himself and for
the people.

דָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְעַמּוּלָּאָהּ:

(81) אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

(21) אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

(51) אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

(41) אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

- 20 And thou shalt not lie carnally with thy neighbour's wife, to defile thyself with her.
- 19 And thou shalt not approach unto a woman to uncover her nakedness, as long as she is impure by her uncleanness.
- 18 And thou shalt not take a woman to her sister, to be a rival to her, to uncover her nakedness, beside the other in her lifetime.
- 17 Thou shalt not uncover the nakedness of a woman and her daughter; thou shalt not take her son's daughter, or her daughter's daughter, to uncover her nakedness; it is lewdness.
- 16 Thou shalt not uncover the nakedness of thy brother's wife: it is thy brother's nakedness.
- 15 Thou shalt not uncover the nakedness of thy daughter-in-law: she is thy son's wife; thou shalt not uncover her nakedness.
- 14 Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's brother, thou shalt not approach to his wife: she is thine aunt.
- 13 Thou shalt not uncover the nakedness of thy mother's sister; for she is thy mother's near kinswoman.
- 12 Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's sister: she is thy father's near kinswoman.
- 20 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 19 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 18 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 17 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 16 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 15 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 14 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 13 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
- 12 אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֲנִי אֲמַלְּכָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

Leviticus XIX - ואלה - חוקי המשפט - אשר תשים לפניך - פקדון - ואלה - חוקי המשפט - אשר תשים לפניך - פקדון

ԿԵԼԵԱՆ՝ ՀԵ՛ՐԵՆ ԿԵԼԵՆ ԵՒ ԼԵ՛ԼԵՍ ԱՅԳԵՐԸ՝ ԸՆԴԵՐ ԱՄԻՏԵՍԸ՝ ԵՒ Ե՛Ր ՀԵՐ ԸՆԴԵՐ ԸՄԵՐ ԴՐՈՒՄԸ՝ ԿԵՒ ՄԵՐ ԸՆԴԵՐ
 ԼԵՒԼԵՍ ԵՄԻՆԸ՝ ՀԵ՛Ր ԺԱՆՏԵՐ ԸՈՍ ԳՆՈՒ ԱՅԵՐ ՀԵՐԵՍ ԸՆԴՈՒ ՄԵՐ ՀԵՐ ԵՒ ՀԵՐԵՍ ԳՆ ՀԵՐԸ՝ ԼԵՐԸ ԴՐՈՒՄԸ ԿԵՐԱՐ ՀԵՐԵՐ
 ՀԵՐԸ ԸՈՒՄԸ ԵՒ ՀԵՐ ԸՄ ԵՒ ՄԵՐ ԵՐԵՐ ԵՒՄ՝ ԳՐ ԱՅԵՐ ԱՆԸ ԺԷԼ ԵՒ ՀԵՐ ՀԵՐԸ՝ ԿԵՐԱՐ ԵՒ ՀԵՐԸ ԵՒ ԵՒՄԸ (ԺԸ, Է):
 ԱՆՄ՝ ԱՆ ԱՆԸ ԱՆԸ ԺԵՐԸ ԵՒՄ՝ ԵՒ Ե՛Ր ԺԵՐԸ ԵՒՄ՝ ՀԵՐ ԱՅԵՐ ԵՒՄ՝ ԱՆԸ (ԱՆ, Ե, Ե): ՀԵՐԸ, ԵՒ ՀԵՐ ԱՅԵՐ ԵՒՄ՝
 (ԵԷ) ՀԵՐ ԱՆԸ ՀԵՐԸ՝ ԵՒՀԸ, ԵՒՀԸ ԱՆՄ՝ ԱՆՀԸ ՀԵՐԸ ԵՒ ՀԵՐԸ՝ ԱՅԵՐ ՀԵՐԸ ԵՒ ՀԵՐԸ՝ ՀԵՐԸ (ԺԱՆԸ, ԵՒ)՝ ԵՒ Ե՛Ր ՀԵՐԸ ԵՒՄ՝
 ՀԵՐ ԺԱՆԸՐ ԱՆԸ ԵՒ ՀԵՐԸ ԵՒՄ՝ ՀԵՐԸ ԱՅԵՐ:

11 Ye shall not steal; neither shall ye
deal falsely; nor lie one to another.
12 And ye shall not swear by My name
falsely; so that thou profane the
name of thy God: I am the LORD.
13 Thou shalt not oppress thy
neighbour, nor rob him; the wages
of a hired servant shall not abide
with thee all night until the
morning.
14 Thou shalt not curse the deaf, nor
put a stumbling-block before the
blind, but thou shalt fear thy God:
I am the LORD.
15 Ye shall do no unrighteousness in
judgment; thou shalt not respect
the person of the poor, nor favour
the person of the mighty; but in
righteousness shalt thou judge thy
neighbour.

מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
(ג) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

(ד) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

(ה) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

(ו) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

(ז) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
מִשְׁמַע לִפְנֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

And the soul that turneth unto the
ghosts, and unto the familiar spirits,
to go astray after them, I will even
set My face against that soul, and
will cut him off from among his
people.

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

then I will set My face against that
man, and against his family, and will
cut him off, and all that go astray
after him, to go astray after Molech,
from among their people.

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

And if the people of the land do at
all hide their eyes from that man,
when he giveth of his seed unto
Molech, and put him not to death;

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

I also will set My face against that
man, and will cut him off from
among his people, because he hath
given of his seed unto Molech, to
defile My sanctuary, and to profane
My holy name.

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):
וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (א"ע מו א) וְהָיָה לְךָ חֵן בְּעֵינֵי ה' (דברים ל"א ב):

Moreover, thou shalt say to the
children of Israel: Whosoever he be
of the children of Israel, or of the
strangers that sojourn in Israel, that
giveth of his seed unto Molech; he
shall surely be put to death; the
people of the land shall stone him
with stones.

24 So Moses spoke unto Aaron, and to his sons, and unto all the children of Israel.

אֲדַעֲבָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(11) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(11) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(11) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(8) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(7) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(9) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

(5) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):

11	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	But if a priest buy any soul, the purchase of his money, he may eat of it; and such as are born in his house, they may eat of his bread.
10	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	There shall no acommon man eat of the holy thing; a tenant of a priest, or a hired servant, shall not eat of the holy thing.
9	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	They shall therefore keep My charges, lest they bear sin for it, and die therein, if they profane it: I am the LORD who sanctify them.
8	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	That which dieth of itself, or is torn of beasts, he shall not eat to defile himself therewith: I am the LORD.
7	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	And when the sun is down, he shall be clean; and afterward he may eat of the holy things, because it is his bread.
6	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	Unless he bathe his flesh in water, shall not eat of the holy things, the soul that toucheth any such whatsoever uncleanness he hath; he may take uncleanness, made unclean, or a man of whom swarming thing, whereby he may be or whosoever toucheth any
5	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה אֶת הָאָדָם (11):	

Leviticus XXII - וַלְלִי - אֶל־אֱלֹהֵינוּ - לְעֻמְרָא דְּקִדְשׁ

וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (88)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (62)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (82)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)
 וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הַבֹּרָאן (22)

- 30 On the same day it shall be eaten; ye shall leave none of it until the morning; I am the LORD.
- 29 And when ye sacrifice a sacrifice of thankssgiving unto the LORD, ye shall sacrifice it that ye may be accepted.
- 28 And whether it be cow or ewe, ye shall not kill it and its young both in one day.
- 27 When a bullock, or a sheep, or a goat, is brought forth, then it shall be seven days under the dam; but from the eighth day and thenceforth it may be accepted for an offering made by fire unto the LORD.
- 26 And the LORD spoke unto Moses, saying:
- 25 Neither from the hand of a foreigner shall ye offer the bread of your God of any of these, because their corruption is in them, they shall be a blemish in them; they shall not be accepted for you.
- 24 That which hath its stones bruised, or crushed, or torn, or cut, ye shall not offer unto the LORD; neither shall ye do thus in your land.
- 23 When a bullock, or a sheep, or a goat, is brought forth, then it shall be seven days under the dam; but from the eighth day and thenceforth it may be accepted for an offering made by fire unto the LORD.
- 22 And whether it be cow or ewe, ye shall not kill it and its young both in one day.
- 21 And when ye sacrifice a sacrifice of thankssgiving unto the LORD, ye shall sacrifice it that ye may be accepted.
- 20 On the same day it shall be eaten; ye shall leave none of it until the morning; I am the LORD.

Leviticus XXXIII - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 23 - 24 - 25

25	וְשָׂא לֹא בְּמַנְהַג עֲבָדָה וְעָלְתָּ עָלָיו וְשָׂא עֹלָתוֹ (ו) וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And ye shall present with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, burnt-offering unto the Lord, with their meal-offering, and their drink-offerings, even an offering made by fire, of a sweet savour unto the Lord. And ye shall offer one he-goat for a sin-offering, and two he-lambs of the first year for a sacrifice of peace-offerings.
24	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest; thou shalt leave them for the poor, and for the stranger: I am the Lord your God.
23	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And the Lord spoke unto Moses, saying: Speak unto the children of Israel, saying: In the seventh month, in the first day of the month, shall be a solemn rest unto you, a memorial proclaimed with the blast of horns, a holy convocation.
22	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And ye shall make proclamation on the selfsame day; there shall be a holy convocation unto you; ye shall do no manner of servile work; it is a statute for ever in all your dwellings throughout your generations.
21	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And ye shall wave them with the bread of the first-fruits for a wave-offering before the Lord, holy to the Lord for the priest. And ye shall wave before the Lord two lambs; they shall be holy to the Lord for the priest.
20	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And ye shall offer one he-goat for a sin-offering, and two he-lambs of the first year for a sacrifice of peace-offerings.
19	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And ye shall offer one he-goat for a sin-offering, and two he-lambs of the first year for a sacrifice of peace-offerings.
18	וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ וְשָׂא עֹלָתוֹ	And ye shall present with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, burnt-offering unto the Lord, with their meal-offering, and their drink-offerings, even an offering made by fire, of a sweet savour unto the Lord.

הָאֵלֹהִים יִשְׁמְרֶנּוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרֶנּוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

(9) וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

(10) וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

(11) וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

6 And it shall be for Aaron and his sons; and they shall eat it in a holy place; for it is most holy unto him of the offerings of the LORD made by fire, a perpetual due.

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

8 Every sabbath day he shall set it in order before the LORD continually; it is from the children of Israel, an everlasting covenant.

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

7 And thou shalt put pure frankincense with each row, that it may be to the bread for a memorial-part, even an offering made by fire unto the LORD.

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

6 And thou shalt set them in two rows, six in a row, upon the pure table before the LORD.

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

5 And thou shalt take fine flour, and bake twelve cakes thereof: two tenth parts of an ephah shall be in one cake.

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

4 He shall order the lamps upon the pure candlestick before the LORD continually.

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ:

3 Without the veil of the testimony, in the tent of meeting, shall Aaron order it from evening to morning before the LORD continually; it shall be a statute for ever throughout your generations.

אֲנִי אֶמְצָא אֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא אֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(9) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(10) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(11) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(12) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(13) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(14) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(15) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(16) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(17) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(18) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(19) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(20) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(21) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
(22) וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא

XXV	And the LORD spoke unto Moses in mount Sinai, saying:	וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
2	Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye come into the land which I give you, then shall the land keep a sabbath unto the LORD.	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
3	Six years thou shalt sow thy field, vineyard, and gather in the produce thereof.	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
4	But in the seventh year shall be a sabbath of solemn rest for the land, thou shalt neither sow thy field, nor prune thy vineyard.	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
5	That which groweth of itself of thy harvest thou shalt not reap, and the grapes of thy undressed vine thou shalt not gather; it shall be a year of solemn rest for the land.	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא
6	And the sabbath-produce of the land shall be for food for you: for thee, and for thy servant and for thy maid, and for thy hired servant and for the settler by thy side that sojourn with thee;	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא	וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא וְאֶת אֲשֶׁר אֶמְצָא

၂၃- 'ဗုဒ္ဓ၊ နေဗုဒ္ဓအမည်၊' ငရဲငူ 'အထွေအထွေ' နေဗုဒ္ဓအမည်၊ နေဗုဒ္ဓအမည်၊ 'အထွေအထွေ' နေဗုဒ္ဓအမည်၊

(81) ԼԱԽԻՆ Ռ.Պ ՈՉ ՊԱՍԽԱՆ՝ ԼՈՐ. ՀԵՆ ԵԿԱՆ ԼՁԵՁՈ Գ.Ք ԳՆ ԳՁԵՁՈՒ՝ ԿԿԿ ՀՀԵՈՒ՝ ԸՈՐՀԸ ՔԼՈՒ ԿՊՈՒՆ ՀՈՒՆԿԵՐ՝ ՔԱՆԱԿ
ՀՅՈ ՔԵԿԱՆ ՀՔԵ.Պ.Վ՝ ՀԼ ԵԿԱՆ Հ.ԼԵՏ:

§ 100.00:

ጸረፎርሳ:

And ye shall not wrong one another;
but thou shalt fear thy God; for I
am the LORD your God.

there.

ਪ੍ਰਤੀਤੀ

91

ជំងឺថ្លៃ ខ្ពស់ រំពឹង ថា ឈ្មោះ ឈ្មោះ	ថ្លៃ ខ្ពស់ រំពឹង ថា ឈ្មោះ ឈ្មោះ
ថ្លៃ ខ្ពស់ រំពឹង ថា ឈ្មោះ ឈ្មោះ	ថ្លៃ ខ្ពស់ រំពឹង ថា ឈ្មោះ ឈ្មោះ
ថ្លៃ ខ្ពស់ រំពឹង ថា ឈ្មោះ ឈ្មោះ	ថ្លៃ ខ្ពស់ រំពឹង ថា ឈ្មោះ ឈ្មោះ

shall sell unto thee. According to the multitude of the years thou shalt increase the price thereof, and according to the fewness of the years thou shalt diminish the price of it; for the number of crops doth he sell unto

91

၆၂၂

According to the number of years
after the jubilee thou shalt buy of
thy neighbour, and according unto
the number of years of the crops he
shall sell unto thee.

§ I

နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်

၂။ နိဂုံး

ፍ ሕይወት ስርዓታችንን በረከቱ ስላለን፡፡ ሆኖም ስርዓታችንን ለማስፈጸም ስላለን፡፡

ፈ ስርዓታችንን ለማስፈጸም ስላለን፡፡ ስርዓታችንን ለማስፈጸም ስላለን፡፡

And if thou sell aught unto thy
neighbour, or buy of thy
neighbour's hand, ye shall not
wrong one another.

41

Ἐἵτα ἡσυχάζουσιν:

၄၁ ငွေလွှာ ပေးငွေ ပေးရမည့် အခါ ငွေလွှာ ပေးငွေ ပေးရမည့် ပုံစံ ပေးရမည်။

In this year of jubilee ye shall return every man unto his possession.

 ξ_1

For it is a jubilee; it shall be holy
unto you; ye shall eat the increase
thereof out of the field.

7.1

אָפֿן אַרבעטס־טאָג:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ (24) וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ (24) וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ (24) וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ (24) וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ (24) וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

48 after that he is sold he may be redeemed; one of his brethren may

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

47 And if a stranger who is a settler with thee be waxen poor beside him, and thy brother be waxen rich, and thy brother sell himself unto the stranger who is a settler with thee, or to the offspring of a stranger's family,

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

46 And ye may make them an inheritance for your children after you, to hold for a possession: of them may ye take your bondmen for ever; but over your brethren the children of Israel ye shall not rule, one over another, with rigour.

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

45 Moreover of the children of the strangers that do sojourn among you, of them may ye buy, and of their families that are with you, which they have begotten in your land; and they may be your possession.

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

44 And as for thy bondmen, and thy bondmaids, whom thou mayest have: of the nations that are round about you, of them shall ye buy bondmen and bondmaids.

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

וְלֹא יֵלֶךְ אִתְּךָ לַעֲבֹד בְּיוֹם שַׁבָּת וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַבְדְּךָ אֶת יוֹם שַׁבָּתוֹ:

43 Thou shalt not rule over him with rigour; but shalt fear thy God.

እርሳም ናህርም ናሐር፡ ዓለፍ ልላዓ' ከዓ ለዓፍረ ደላላ (ጸ ፡)፡

[illegible][illegible][illegible]

<p>3</p> <p>My statutes, and keep My commandments, and do them;</p>	<p>וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹתַי וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתַי וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹתַי וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתַי</p>	<p>3</p> <p>He ye walk in My statutes, and keep My commandments, and do them;</p>
<p>4</p> <p>then I will give your rains in their season, and the land shall yield her produce, and the trees of the field shall yield their fruit.</p>	<p>וְנָתַתִּי אֶת־מְטַרְךָ בְּעִתּוֹ וְהָיָה אֶת־הָאָרֶץ וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ וְהָאָרֶץ תֵּלֵד וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ</p>	<p>4</p> <p>then I will give your rains in their season, and the land shall yield her produce, and the trees of the field shall yield their fruit.</p>
<p>5</p> <p>And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall reach unto the sowing time; and ye shall eat your bread until ye have safely,</p>	<p>וְהָיָה אֶת־הָאָרֶץ וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ וְהָאָרֶץ תֵּלֵד וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ וְהָאָרֶץ תֵּלֵד וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ</p>	<p>5</p> <p>And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall reach unto the sowing time; and ye shall eat your bread until ye have safely,</p>
<p>6</p> <p>And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall reach unto the sowing time; and ye shall eat your bread until ye have safely,</p>	<p>וְהָיָה אֶת־הָאָרֶץ וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ וְהָאָרֶץ תֵּלֵד וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ וְהָאָרֶץ תֵּלֵד וְהָעֵץ בְּהָאָרֶץ יִתֵּן פְּרוֹדוֹ</p>	<p>6</p> <p>And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall reach unto the sowing time; and ye shall eat your bread until ye have safely,</p>

The Haftarah is Jeremiah 32:6 – 32:27 on page 159.

[illegible]

(74) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (75) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (76) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (77) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (78) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (79) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (80) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (81) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (82) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (83) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (84) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (85) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (86) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (87) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (88) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (89) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (90) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (91) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (92) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (93) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (94) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (95) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (96) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (97) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (98) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (99) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם
 (100) אֲנִי אֶמְנֶה אֶתְּכֶם מִכָּל אֲדֻמִּים וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶתְּכֶם מִכָּל בְּנֵי מִצְרָיִם

- 37 And they shall stumble one upon another, as it were before the sword, when none pursueth; and ye shall have no power to stand before your enemies.
- 38 And ye shall perish among the nations, and the land of your enemies shall eat you up.
- 39 And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands; and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them.
- 40 And they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, in their treachery which they committed against Me, and also that they have walked contrary unto Me.
- 41 I also will walk contrary unto them, and bring them into the land of their enemies; if then perchance their uncircumcised heart be humbled, and they then be paid the punishment of their iniquity;
- 42 then will I remember My covenant with Jacob, and also My covenant with Isaac, and also I will remember the land.

The Haftarah is Jeremiah 16:19 – 17:14 on page 161.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה בְּשֵׁם יְהוָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה בְּשֵׁם יְהוָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה בְּשֵׁם יְהוָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה בְּשֵׁם יְהוָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה בְּשֵׁם יְהוָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

18

And they assembled all the congregation together on
the first day of the second month, and they declared
their pedigrees after their families, by their fathers'
houses, according to the number of names, from
twenty years old and upward, by their polls.

19

As the LORD commanded Moses, so did he number
them in the wilderness of Sinai.

12	And it was told king David, saying: 'The LORD hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertained unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.	וַיִּבְרַךְ ה' אֶת־בֵּית־אֹבֶד־עֲדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם וְדָוִד יָצָא וַיִּבְרַךְ אֶת־הַבַּיִת וְאֶת־הָאֹרֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּבְרַךְ אֶת־הָאֹרֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּבְרַךְ אֶת־הָאֹרֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם
13	And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.	וַיְהִי כֵן כִּי־בָרַךְ ה' אֶת־בֵּית־אֹבֶד־עֲדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּבְרַךְ אֶת־הָאֹרֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּבְרַךְ אֶת־הָאֹרֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם
14	And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.	וַיִּדְּנֶה דָּוִד לִפְנֵי ה' וְדָוִד הָיָה מְעִיֵּד בְּשֵׁמֶט לִנְשָׂא וַיִּדְּנֶה דָּוִד לִפְנֵי ה' וְדָוִד הָיָה מְעִיֵּד בְּשֵׁמֶט לִנְשָׂא
15	So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the horn.	וַיִּבְרַךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן
16	And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.	וַיְהִי כֵן כִּי־בָרַךְ ה' אֶת־בֵּית־אֹבֶד־עֲדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָאֹבֶד־עֲדֹם וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן
17	And they brought in the ark of the LORD, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the LORD.	וַיִּבְרַךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן
18	And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.	וַיִּבְרַךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן
19	And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.	וַיִּבְרַךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן
20	Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself?'	וַיִּבְרַךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֹרֶן

And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat; for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'

So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the LORD.

Now Naaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his masters, and held in esteem, because by him the LORD had given victory unto Aram; he was also a mighty man of valour, but he was a leper.

And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Naaman's wife.

And she said unto her mistresses: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'

And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'

And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.

And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Naaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'

And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'

And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁה אֶל-מַלְכֵּי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-עַמּוּת יִשְׂרָאֵל
וְאֵת-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֵת-כָּל-בָּתְּלֵי-יִשְׂרָאֵל

מִשְׁכַּן מִדְבָּר

Therefore thus saith the Lord GOD: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.

And the word of the LORD came unto me, saying:

19

לְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי־נִשְׁכַּח לְפָנֶיךָ יְהוָה וְנִשְׁכַּח לְפָנֶיךָ יְהוָה
וְנִשְׁכַּח לְפָנֶיךָ יְהוָה וְנִשְׁכַּח לְפָנֶיךָ יְהוָה

18

(ב) וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

17

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

Behold, the eyes of the Lord GOD Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth; Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the LORD.

8

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the LORD. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kir?

IX:7

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.

9

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'

10

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of old;

11

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

12

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the LORD that doeth this.

(ג) וְיָמֵינוּ

Neither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.

Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.

Neither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.

And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and cause them to discern between the unclean and the clean.

And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.

And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for mother, or for son, or for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.

And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.

And in the day that he goeth into the sanctuary, into the inner court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord God.

And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance; and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.

The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall eat; and every devoted thing in Israel shall be theirs.

And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests; ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.

The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

(ע) :בְּעֵצֶיךָ יִשְׂרָאֵל

וְעַל־כֵּן יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ

יְיָ :

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ וְיִשְׂמַחְךָ יְיָ

The Haftarah is Jeremiah 32:6 – 32:27.

XXXII:6 And Jeremiah said: 'The word of the LORD came unto me, saying:

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.'

So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the LORD, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the LORD.

And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.

And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the balances. So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open:

and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Neriah, the son of Mahseiah, in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.

And I charged Baruch before them, saying:

'Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ אֵלַי בְּנֵי שַׁלּוּם הָאֻנְכִי הַיְּמָנִי וְיֹאמַרְוּ אֵלַי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר

הִנֵּנִי מְבִיאָה אֵלֶיךָ אֶת שַׁלּוּם בֶּן שַׁלְּמוּם בְּנוֹתְךָ הַיְּמָנִי וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

בְּנֵי שַׁלּוּם הָאֻנְכִי הַיְּמָנִי וְיֹאמַרְוּ אֵלַי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר הִנֵּנִי מְבִיאָה אֵלֶיךָ אֶת שַׁלּוּם בֶּן שַׁלְּמוּם בְּנוֹתְךָ הַיְּמָנִי

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

וְיֹאמַרְךָ לֵאמֹר קְנוּ מִי אֶת הַשָּׂדֶה הַזֶּה בְּיָמֵינוּ כִּי הַיְּמָנִי הָיָה לְךָ

For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel:
Houses and fields and vineyards shall yet again be
bought in this land;

Now after I had delivered the deed of the purchase
unto Baruch the son of Neriah, I prayed unto the
LORD, saying:

'Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven
and the earth by Thy great power and by Thy
outstretched arm; there is nothing too hard for Thee;

who shonest mercy unto thousands, and
recompenseth the iniquity of the fathers into the
bosom of their children after them; the great, the
mighty God, the LORD of hosts is His name;

great in counsel, and mighty in work; whose eyes are
open upon all the ways of the sons of men, to give
every one according to his ways, and according to the
fruit of his doings;

who didst set signs and wonders in the land of Egypt,
even unto this day, and in Israel and among other
men; and madest Thee a name, as at this day;

and didst bring forth Thy people Israel out of the land
of Egypt with signs, and with wonders, and with a
strong hand, and with an outstretched arm, and with
great terror;

and gavest them this land, which Thou didst swear to
their fathers to give them, a land flowing with milk
and honey;

and they came in, and possessed it; but they hearkened
not to Thy voice, neither walked in Thy law; they have
done nothing of all that Thou commandedst them to
do; therefore Thou hast caused all this evil to befall
them;

behold the mounds, they are come unto the city to
take it; and the city is given into the hand of the
Chaldeans that fight against it, because of the sword,
and of the famine, and of the pestilence; and what
Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou
seest it.

וְכֵן יֵשֶׁה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵשֶׁה
בְּיָמֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
(ד) וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

25   אֲנִי־אֶחָד מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם
 26   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם
 27   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם

תפסרת בחרקת

The Haftarah is Jeremiah 16:19 – 17:14.

XVI:19   O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Our fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'
 Shall a man make unto himself gods, And they are no gods?
 Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the LORD.
 The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your altars.
 Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills.
 O thou that sitest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.
 And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.
 20   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם
 21   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם
 22   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם
 23   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם
 24   וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם וְהָיָה לִי כְּמִתְּנֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם

Thus saith the LORD: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the LORD.

For he shall be like a camarisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.

Blessed is the man that trusteth in the LORD, And whose trust the LORD is.

For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant; And shall not be anxious in the year of drought, Neither shall cease from yielding fruit.

The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?

I the LORD search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.

As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.

Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,

Thou hope of Israel, the LORD! All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the LORD, The fountain of living waters.

Heal me, O LORD, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.

וְכִי יִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
וְיִשְׁמַחַם אֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered wine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy'; But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Shall the LORD, Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river, And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי
וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי וְשִׁמְשִׁי

Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

19

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח ה' אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

לַעֲשׂוֹת וְלִשְׁכַּח

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 – 34.

XV:2

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

וְכֵן אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יְהוָה זָכוֹר כִּי עָשָׂה אֶמְלֵק לְיִשְׂרָאֵל כִּי הִצִּיב עָלָיו מִדְּבַר מִלְחָמָה בְּיָמֵינוּ וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

3

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.

(ו) וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

4

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

5

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

6

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

7

And Saul smote the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

8

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיךָ סָבִיב וְנָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְיִרְשָׁתָּהּ וְנִמְחַשׁ אֶת־זֵכֶר עַמְּאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח

19 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

20 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

21 (ו) וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

22 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

23 (ו) וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

24 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

25 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

26 (ו) וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

27 (ו) וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

28 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

29 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

30 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּלֶךְ וַיִּפְּסַח

Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LORD?

And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.

But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.'

And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, And to hearken than the fat of rams.

For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.'

And Saul said unto Samuel: 'I have sinned, for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.

Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'

And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.'

And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.

And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.

And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'

Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

172

31 So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD.
Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'
And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal.
34 Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeah-shaul.

The Maftir for Shabbat Parah is Numbers 19:1 – 22.
XIX:1 And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron, saying:
This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.
And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be slain before his face.
And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.
And the heifer shall be burnt in his sighs, her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall be burnt.
And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.
Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

21	But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they came.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
22	Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord GOD: I do not this for your sake, O house of Israel, but for My holy name, which ye have profaned among the nations, whither ye came.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
23	And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the LORD, saith the Lord GOD, when I shall be sanctified in you before their eyes.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
24	For I will take you from among the nations, and gather you out of all the countries, and will bring you into your own land.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
25	And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
26	A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
27	And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
28	And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
29	And I will save you from all your uncleannesses; and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה
30	And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.	וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְשֵׁם קָדְשִׁי וְלֹא יִשְׁכַּח הַמִּלִּימָה

31	<p>Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.</p>	<p>וְזָכַרְתֶּם אֶת־דְּרֹתֵיכֶם וְאֶת־עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְשִׂאתֶם אֶת־נַפְשְׁכֶם בְּעֵינֵיכֶם וְשִׂאתֶם אֶת־אֲבֹמֵיכֶם</p>
32	<p>Not for your sake do I this, saith the Lord GOD, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.</p>	<p>וְלֹא־בְּשַׁמְיַתְכֶם עָשִׂיתִי זֶה אָמַרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִשְׁתָּבֵשׁ וְלֹא־יִכָּזֵב שְׁמִי</p>
33	<p>Thus saith the Lord GOD: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.</p>	<p>כֵּן אָמַרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִכָּזֵב שְׁמִי וְלֹא־יִשְׁתָּבֵשׁ וְלֹא־יִשְׁתָּבֵשׁ שְׁמִי וְלֹא־יִכָּזֵב שְׁמִי וְלֹא־יִשְׁתָּבֵשׁ שְׁמִי</p>
34	<p>And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.</p>	<p>וְהָאֲרָצַת הַמִּדְבָּר הַזֶּה תִּשְׁתָּבֵר וְהָאֲרָצַת הַמִּדְבָּר הַזֶּה תִּשְׁתָּבֵר וְהָאֲרָצַת הַמִּדְבָּר הַזֶּה תִּשְׁתָּבֵר</p>
35	<p>And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.</p>	<p>וְאָמְרוּ הַזֶּה אֲרָצַת הַמִּדְבָּר הַזֶּה הָיְתָה כְּגַרְדֵּן עֵדֶן וְהַמִּדְבָּר וְהַמִּדְבָּר וְהַמִּדְבָּר הַזֶּה הָיָה כְּגַרְדֵּן עֵדֶן</p>
36	<p>Then the nations that are left round about you shall know that I the LORD have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the LORD have spoken it, and I will do it.</p>	<p>וְהָעַמִּים הַנִּשְׁאֵרִים סָבִיב לְפָנֶיךָ יֵדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה הָבִיתִי לְבִנּוֹת אֶת־הַמְּקוֹמִים הַמְּשֻׁבְּרִים וְהָבִיתִי לְעֹשֵׂת אֶת־הַמִּדְבָּר וְהָבִיתִי לְעֹשֵׂת אֶת־הַמִּדְבָּר</p>
37	<p>Thus saith the Lord GOD: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.</p>	<p>כֵּן אָמַרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִכָּזֵב שְׁמִי וְלֹא־יִשְׁתָּבֵשׁ שְׁמִי וְלֹא־יִכָּזֵב שְׁמִי וְלֹא־יִשְׁתָּבֵשׁ שְׁמִי</p>
38	<p>As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the LORD;</p>	<p>כְּקָרְבָּן לְעֹלָה כְּקָרְבָּן לְעֹלָה כְּקָרְבָּן לְעֹלָה כְּקָרְבָּן לְעֹלָה כְּקָרְבָּן לְעֹלָה כְּקָרְבָּן לְעֹלָה כְּקָרְבָּן לְעֹלָה</p>
XII:1	<p>And the LORD spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:</p>	<p>וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לֵאמֹר</p>
2	<p>This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.</p>	<p>וְהָיָה חֹדֶשׁ הַזֶּה לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֹדֶשׁ הַבְּרִיאוֹת הַזֶּה יִהְיֶה לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֹדֶשׁ הַבְּרִיאוֹת הַזֶּה יִהְיֶה</p>

The Maftir for Shabbat HaHodesh is Exodus 12:1 – 20.

מִשְׁנֵה הַמִּשְׁנָה

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר
וְהָיָה בְּיוֹם הַתְּעִנָּה הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יֹאמַר

3

Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In
the tenth day of this month they shall take to them
every man a lamb, according to their fathers' houses, a
lamb for a household;

and if the household be too little for a lamb, then shall
he and his neighbour next unto his house take one
according to the number of the souls; according to
every man's eating ye shall make your count for the
lamb.

Your lamb shall be without blemish, a male of the first
year; ye shall take it from the sheep, or from the goats;

and ye shall keep it unto the fourteenth day of the
same month; and the whole assembly of the
congregation of Israel shall kill it at dusk.

And they shall take of the blood, and put it on the two
side-posts and on the lintel, upon the houses wherein
they shall eat it.

And they shall eat the flesh in that night, roast with
fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall
eat it.

Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but
roast with fire; its head with its legs and with the
inwards thereof.

And ye shall let nothing of it remain until the
morning; but that which remaineth of it until the
morning ye shall burn with fire.

And thus shall ye eat it: with your loins girded, your
shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye
shall eat it in haste—it is the LORD's passover.

For I will go through the land of Egypt in that night,
and will smite all the first-born in the land of Egypt,
both man and beast; and against all the gods of Egypt
I will execute judgments: I am the LORD.

And the blood shall be to you for a token upon the
houses where ye are; and when I see the blood, I will
pass over you, and there shall no plague be upon you
to destroy you, when I smite the land of Egypt.

שבתות ומועדים

14 And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the LORD; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.

15 Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.

16 And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat; that only may be done by you.

17 And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

18 In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

19 Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

20 Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

וְהָיָה יוֹם זֶה לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן וְהָיָה יוֹם זֶה לְחֹם זִכְרוֹן לְכַמֹּץ לָכֶם לְחֹם זִכְרוֹן

The Haftarah for Shabbat HaHodesh is Ezekiel 45:16 – 46:18.

XLV:16

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

תפילת מנחה

And when the prince shall prepare a freewill-offering, a burnt-offering or peace-offerings as a freewill-offering unto the LORD, one shall open for him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.

And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the LORD daily; morning by morning shalt thou prepare it.

And thou shalt prepare a meal-offering with it morning by morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

Thus shall they prepare the lamb, and the meal-offering, and the oil, morning by morning, for a continual burnt-offering.

Thus saith the Lord GOD: If the prince give a gift unto any of his sons, it is his inheritance; it shall belong to his sons; it is their possession by inheritance.

But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty; then it shall return to the prince; but as for his inheritance, it shall be for his sons.

Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their inheritance; he shall give inheritance to his sons out of his own possession; that My people be not scattered: every man from his possession.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as in ancient years.

The Haftarah for Shabbat HaGadol is Malachi 3:4 – 24.

III:4

וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

18

וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

17

(ו) וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

16

(ו) וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

15

וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

14

וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

13

וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם
וְהָיָה זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלַם

12

